

για Πελοπν. (Κίτ.) "Εχουν γιδάκια, πρόβατα Πελοπν. (Αάλ.) Τὰ ξιχείμασα τὰ γ'δάκια μ' Μακεδ. (Κοζ.) "Η βούγρια εἶνι σκ'λήν' κ' πιάν' τὰ ἰδάκια κ' τὰ γιλάδια (βούγρια = ἡ προ- νύμφη τοῦ ἐντόμου Ὑπόδερμα τοῦ βοῦς (Hypoderma bovis) τῆς οἰκογ. τῶν Οἰστριδῶν (Oestridae) Μακεδ. (Τρικοκκ.) "Εχ' κατ' γ'δάκια κ' πουλιμάει νὰ ζήσ' Εὔβ. ("Ακρ.) Συνών. αἰ γάκι, αἰ γίο, γιδόπικο, γιδόπουλο.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γιδάκια Ζάκ. Ἰδάκι Ἰθάκ.

γιδάνα ἡ, ἐνιαχ. γ'δάνα "Ηπ. (Δωδών.)

"Εκ τοῦ οὐσ. γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άνα. Γιδάρα, τὸ ὅπ. βλ.: "Ωρέ, σοῦ 'νι μιὰ γ'δάνα.

γιδάρα ἡ, "Ηπ. (Μαργαρ. Παραμυθ. κ.ά.) Κέρκ. ("Αφίον. Κάβ. Κασσιόπ. Σπαρτερ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Καλιάν. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γ'δάρα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὐσ. γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρα.

Αἰξ καλὴ καὶ μεγαλόσωμος Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.) Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Καλιάν. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.): "Εχω νιὰ γιδάρα πού ζυγιάζει ὅσο 'να τραῖ Παιδεμέν. Τοῦ 'βαλε 'πανωτίμι, γιὰ νὰ-ν τοῦ πουλήσῃ νιὰ γιδάρα πού 'χε, καὶ 'κεῖνος δὲν τὸ δέχτηκε ('πανωτίμι = ἐπα- νωτίμι = τιμὴ πιδὲ μεγάλη ἀπὸ τὴν συμφωνηθεῖσαν) Δίβρ. Εἶναι γιδάρα καλὴ, κορμάτη γίδα (κορμάτη = μεγαλόσωμη) Γορτυν. Καλιάν. "Εχ' μιὰ γ'δάρα ἢ Θύμιους πού 'νι γκισέμ' (= ὁδηγὸς κοπαδιοῦ) Γήλοφ.

γιδαραῖος ὁ, ἐνιαχ. γιδαραῖος Πελοπν. (Οἷτυλ.) γ'δα- ραῖος Θεσσ. (Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.)

"Εκ τοῦ πληθ. γιδαραῖοι, τοῦ οὐσ. γιδάρεης, ὑποχωρητικῶς.

1) Ἰδιοκτῆτης ποιμνίου αἰγῶν Οἷτυλ. 2) Αἰγοβοσκός Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.: Πῶς βρουνοῦν αὐτὰ τὰ τσαπόι- δα! "Απουρῶ πῶς ἀντέχ'νι αὐτοὶ οἱ γ'δαραῖοι (τσαπόι- δα = παλιόγίδα) Κρυόβρ.

γιδαραῖκι τό, ἐνιαχ. γ'δαραῖ' Θεσσ. ("Αρματωλικ. Βα- θύρρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὐσ. γιδάρα ἢ γιδάρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Θωπευτικῶς, ἢ αἰξ.

γιδαραῖς ὁ, Στερελλ. (Μαλεσ.)

"Εκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρεῖς. Αἰγοβοσκός. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδάρεης.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γ'δαραῖς Στερελλ. (Ναύπακτ.)

γιδαραῖο τό, Κρήτ. ("Αχεντρ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὐσ. γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρεῖο Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 1,85.

Ποῖμνιον ἐκ πολλῶν αἰγῶν: Εἶχαν ἓνα γιδαραῖο πού κρᾶ- θει' ἀπὸ-παε νὰ φτάξῃ τὸ γιᾶλὸ (ἀπεδῶ μέχρι τὴν θάλασ- σαν) "Αχεντρ. Συνών. γιδάτος.

γιδάρεης ὁ, πολλαχ. γιδάρεης Κρήτ. (Ραμν.) γιδάρε' "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Κόνιτς. Πράμκντ. κ.ά.) Θεσσ. ("Ανκτ. Μασχολούρ. Μεγαλόβρ. Μελιβ. Σκλήθρ. Φάρσαλ. κ.ά.) Μα- κεδ. (Βόιον Βρασν. Φυτ. κ.ά.) Στερελλ. ("Αράχ. Παρνασσ. Σπέρτ. κ.ά.) γ'δάρ'ς πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γιδάρεης "Ηπ. (Δρόπολ.) ἰδάρης "Ηπ. (Δερβίτς.) — Γ. Χατζιδ., MNE 1,85 Πληθ. γιδάρεδες πολλαχ. γ'δάρ'δης Στερελλ. (Αἰτωλ. "Α- καρνκν. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) γιδαραῖοι πολλαχ. γ'δαραῖοι πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. Θηλ. γιδάρισσα ἐνιαχ. γ'δάρισσα "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. "Ακαρνκν. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὐσ. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρεης, διὰ τὴν ὁποῖαν βλ. -άρεῖς. Οἱ προπαροξύτονοι τύπ. γίδα- ρεῖς καὶ ἰδάρεῖς ἴσως ὑποχωρητικῶς κατ' ἄλλα ἐπαγ- γέλματος δηλωτικὰ, ὡς π.χ. γούναρεῖς, γούνα- ρεῖς, γύφταρεῖς, σκούταρεῖς, σπάθαρεῖς κ.ά.

1) Ποιμὴν αἰγῶν, αἰγοβοσκός, πολλαχ.: "Ηρθαν οἱ γιδά- ρηδες μετὰ τὰ γίδια τοὺς Πελοπν. (Λακεδ.) Τὰ γίδια τὰ κου- ρεύουν οἱ γιδαραῖοι τὸν Ἰούλιο - Ἰούλιο Δ. Λουκόπ., Πῶς ὑφαίν., 6. Τοῦ Θουμᾶ τὸν ἔχονμι γ'δάρ' 'ς τοῦ χουριό μας "Ηπ. (Κουκούλ.) Οὐ ἀδιεφός μ' εἶνι γιδάρε' Μακεδ. (Βρασν.) Εἶνι γ'δάρ'ς ἀπὸ μ'κρὸ π'δὶ Θεσσ. (Σουκαμν.) Πουρνό- πουρνὸ τὰ μαζῶν' οὐ γ'δάρ'ς τὰ γίδια "Ηπ. (Βίτς.) "Η γ'δάρ'ς φουράει κάππα Θεσσ. (Μελιβ.). "Εμασαν οἱ γ'δα- ραῖοι οὐλα τὰ γίδια κ' τὰ ρ'ξαν μέσ' 'ς τὰ χουράφια κ' μᾶς τὰ χάλασαν Στερελλ. (Αἰτωλ.) "Ερθαν τὰ ἰδία ἀποτσαπάνω κ' ὁ ἰδάρης δὲ φάνηκε "Ηπ. (Δερβίτς.) Τοῦ χ'νόπουρου λέει νὰ φύγ' αὐτὸς οὐ γ'δάρ'ς "Ηπ. (Κουκούλ.) Μαλῶνανε οἱ γι- δάρεδες 'ς τὸ βουνὸ γιὰ τὸ χόρτο Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Κι τὰ γίδια τὰ σ'μαδεύ'νι οἱ γ'δαραῖοι, οὐ καθένας μὴ τοῦ θ'κό τ' σ'μάδ' 'ς τ' ἀφτιά Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) "Εμεῖς φέτους τὰ δίδουμι τὰ γίδια 'ς τοῦ γιδάρ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Καημὸς του γιὰ γιδάρεῖς! Πέδε αἶγες λαλεῖ καὶ τρώει τὴ ζωὴ δου 'ς τσι μαδάρες (λαλεῖ = ποιμαίνει, μαδάρες = βουνήσια βο- σκοτόπια) Κρήτ. (Ραμν.) || "Ασμ.

"Ικεῖ γιδάρεῖς πέρασε καὶ τὴν καλημεράει Μακεδ. (Φλόριν.) || Ποίημ.

Κ' ἐκεῖ σὰ νὰ μὲ καρτεροῦν | γιδάρεδες μου πιστικοί, πρᾶτάρηδες συντρόφοι μου

Μ. Μαλακάς. εἰς "Ανθολ. "Ηρ. "Αποστολίδ., 220. Συνών. αἰγοβοσκός, αἰγάρης, γιδάρεος, γιδᾶς, γι- δοβιτσίαρεῖς, γιδοβοσκός, γιδοτσοπά- νος, γιτισικονόμος, κατσίκαρος.

"Η λ. καὶ ὡς ἐπών. Γιδάρεῖς "Αθῆν. Γιδάρεῖς Μακεδ. ("Αθῶρ. Κιλκ.) Στερελλ. ("Αστακ.) β) "Ο ἰδιοκτῆτης ποι- μνίου αἰγῶν. Γ. "Επαχτίτ., Προπυλ. 1,239: Οἱ φτωχοὶ γι- δοβοσκοὶ κ' οἱ γιδάρεδες οἱ μεγάλοι Συνών. γιδαραῖος. 2) Τράγος ὁδηγὸς αἰγῶν Κρήτ. ("Ανώγ. κ.ά.). Συνών. γκεσέμι, μπροστάρης, μπροστολάτης.

γιδάρι τό, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μάλ. Μεσσην. Μύρ. Τριφυλ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὐσ. γίδα ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρι, περὶ τῆς ὁποίας βλ. Γ. Χατζιδ., Γλωσσολ. Μελέτ. 1,218 ἐξ. S. Psaltes, Grammat. byzant. Chron., 279 καὶ Π. Φουρίκ. εἰς Λεξικογρ. "Αρχ. 6 (1923), 421.

1) Ἡ μικρὰ αἰξ ἐνιαχ. 2) Ἡ ἀσθένεια φῦμα τῶν αἰγῶν Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μαργέλ.) Συνών. γιδόπο- νος.